

پنج شنبه 11 مرداد 1397 - 20 ذی القعدة 1439 - 2 آگوست 2018

انتقال امام خمینی(ره) از یادگان عشرت آباد به داوودیه (1342ش)

انتقال امام خمینی(ره) از یادگان عشرت آباد به داوودیه (1342ش)

با دستگیری حضرت امام خمینی(ره) و سرکوب قیام پانزده خرداد 1342، امام را در ابتدا به باشگاه افسران بردند اما ساعاتی بعد به یادگان قصر و در چهارم تیرماه 42 به یادگان عشرت آباد منتقل نمودند. پس از مدتی و برقراری آرامش ظاهری، برای آنکه بهانه در زندان ماندن امام از مردم گرفته شود و خشم و رنجها فروکش کند و نیز امکان حضور دائمی امام در جامعه سلب گردد، رژیم پهلوی تصمیم گرفت با انتقال امام از زندان، ضمن در حصر گذاشتن ایشان در محلی تحت اختیار ساواک، آن حضرت را دور از دسترس مردم قرار دهد. بر این اساس، رییس ساواک به دیدار آن حضرت رفت و ضمن اعلام خبر آزادی ایشان، از امام خواست تا در سیاست دخالت نکنند. پاسخ امام کوتاه و گویا بود. ایشان فرمودند: "ما در سیاستی که شما [به عنوان نیرنگ و دروغ و تزویر] معنا می‌کنید، از اول دخالت نداشته‌ایم." در هر حال، در یازدهم مرداد 1342، حضرت امام پس از حدود 57 روز زندان، به منزلی در داوودیه تهران منتقل شدند. اگرچه قصد رژیم از انجام این عمل، کنترل بیشتر بر روی امام در نقطه و رنجها بود، اما مردم بلافاصله پس از اطلاع، بدون ترس و واکنش از تعقیب و دستگیری مأموران ساواک، سیل آسا روانه منزل امام شدند. یک روز پس از انتقال امام به داوودیه، روزنامه‌های کشور خبری را به دستور ساواک منتشر کردند تا در نظر مردم چنین وانمود کنند که انتقال امام از زندان به محل جدید، به دلیل تفاهمی بوده که میان ایشان و مقامات انتظامی به وجود آمده است. اما این توطئه به زودی با انتشار اعلامیه‌های توسط مراجع و علما افشا گردید و بطلان آن آشکار شد. حضرت امام خمینی(ره) تا فروردین سال بعد به مدت هشت ماه در این منزل سکونت داشتند و در 18 فروردین 1343 آزاد شدند. حوادث بعدی سرانجام به نحوی به وقوع پیوست که زمینه‌های اعتراض شدید آن حضرت به کاپیتولاسیون را در آبان 1343 به وجود آورد و در نهایت، رژیم برای اینکه امام به کلی از کشور به دور باشد، ایشان را در 13 آبان 1343 به ترکیه تبعید کرد.

شهادت آیت الله "شیخ فضل الله نوری" به دست ایادی وابسته به استعمار در تهران (1288 ش)

حاج شیخ فضل الله کجوری معروف به نوری فرزند ملاعباس در سوم دی ماه 1223 شمسی برابر با دوم ذیحجه 1259 قمری متولد گردید. پس از تحصیلات مقدماتی، به عراق رفت و از محضر درس میرزای بزرگ شیرازی و میرزا حبیب الله رشتی استفاده کرد. شیخ فضل الله در طی سالیان متمادی حضور در درس استادان زمان، به مجتهدی برجسته و فقیهی نامدار تبدیل شد و پس از چندی در سال 1264 ق با اشاره میرزای شیرازی برای هدایت و پیشوایی جامعه ایران، راهی تهران گردید. وی در تهران به اقامه جماعت و تالیف و تدریس علوم اسلامی و حوزوی پرداخت و بر اثر مهارت در فقه و اصول و سایر علوم اسلامی به زودی مورد استقبال طلاب و روحانیون قرار گرفت. در این میان فضایی برجسته و تربیت یافتند که حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، حاج آقا حسین قمی، میرزا ابوالقاسم کبیر قمی، علامه محمد قزوینی و... از آن جمله‌اند. او در کنار فعالیت علمی، به فعالیت سیاسی هم می‌پرداخت و به شدت با تز جدایی دین از سیاست مخالفت ورزید. شیخ در اوایل مشروطیت از پیشگامان و مجاهدان این نهضت بود و دوشادوش سیدعبدالله بهبهانی و سیدمحمد طباطبایی به مبارزه پرداخت. شیخ فضل الله نوری در جریان تدوین قانون اساسی پیشنهادهایی به مجلس داد. ذکر مذهب جعفری به عنوان مذهب رسمی کشور و اصل نظارت فقها بر قوانین مجلس شورای ملی از جمله این پیشنهادها بود گرچه مورد مخالفت نمایندگان قرار گرفت ولی از هوشیاری و شمر سیاسی او حکایت داشت. ولیکن پس از چندی پی برد که دست و پای پلید و پنهانی به قصد پایمال کردن خون و رنجها، ریخته شده در راه این نهضت پیدا شدند و مشروطه را نه به معنای حکومتی که مشروط به رعایت حدود و قوانین الهی باشد، بلکه به معنای رژیمی که مردم در مقابل آن مشروط به سکوت باشند و قوانین غربی در آن به اجرا درآید می‌خواهند. لذا مخالفت خویش را از مشروطه غیرمشروعه اعلام کرد و به تمام بلاد و ولایات تلگراف زد و مشروطه را حرام دانست. سرانجام جناح مقابل در یک دادگاه به ظاهر ملی او را محکوم به اعدام کردند. ایشان در برابر دعوت سفارت روس برای پناهندگی هرگز زیر بار این ذلت نرفت و شهادت در راه خدا را پذیرا شد. سرانجام شیخ فضل الله نوری را که خود از بنیانگذاران نهضت مشروطه در ایران بود، در 11 مرداد 1288 شمسی برابر با سیزدهم رجب 1327 ق، مصادف با سالروز ولادت امام علی(ع) به چوبه دار کشیده و در میدان توپخانه تهران به شهادت رساندند. پیکر شیخ در ابتدا پس از اهانت و رنجها فراوانی که به آن روا داشتند، توسط خانواده و دوستان در محل امنی در تهران مدفون شد، اما پس از گذشت 18 ماه، جنازه شیخ را به طور مخفیانه و در حالی که هنوز سالم و تازه بود به قم منتقل کردند و در یکی از حجره‌های شمالی صحن حرم مطهر حضرت معصومه(س) به خاک سپردند.

درگذشت "کمال الدین فارسی" ریاضی‌دان ایرانی (718 ق)

کمال الدین فارسی ریاضی‌دان و فیزیک‌دان ایرانی در جوانی برای کسب علم و فضیلت به سفر پرداخت تا از دانش استادان برجسته‌ی عصر خود بهره گیرد. با این که مدت عمر او کوتاه بود، اما آثار بدیعی در ریاضیات و نورشناسی بر جای گذاشت. مهم‌ترین اثر به جا مانده از کمال الدین فارسی، رساله‌ی تَذْکِرَةُ الاحباب می‌باشد که در مورد نظریه‌ی اعداد، تحریر شده است. مطالعه و بررسی این رساله نشان می‌دهد که او ریاضی‌دانی مبتکر و صاحب اندیشه‌ی نو و دقیق بوده است. از دیگر آثار این ریاضی‌دان ایرانی، می‌توان به کتاب تنقیح المناظر اشاره کرد که هنوز هم به عنوان یک کتاب مرجع مورد استفاده‌ی پژوهشگران است.

مرگ "دنی پاپن" فیزیک‌دان فرانسوی و مخترع دیگ بخار (1712م) (ر.ک: 11 ژانویه)

دنی پاپن (به فرانسوی: Denis Papin) (زاده ۲۲ اوت ۱۶۴۷ - درگذشته حدود ۱۷۱۲ م) فیزیکدان معروف فرانسوی است که با وجود تحقیقات و کشفیات فراوان در نهایت تنگدستی زندگی را بسر برد. وی اولین مخترع ماشین بخار است که نیروی محرکه ماشین‌ها گردید. دیگ بخار که به نام دیگ پاپن نیز معروف است منشأ تولید نیروی محرکه اجسام متحرک می‌باشد. همچنین از این عمل در استخراج ژلاتین از استخوان استفاده نمود.